

[Kirsten Jacobsen]

Lissa Mathiasens parti, og han hedder hr. Erling Olsen. Jeg har stor respekt for, at en minister vil erkende, at man kan lave fejl, og i stedet for at trampe noget igennem med et eller andet flertal, som på forhånd er aftalt, ærligt gå ned i salen og sige: Vi går hjem og gør det om igen. Det har ministre fra fru Lissa Mathiasens parti altså også gjort, selv om det ikke er noget af det, vi er mest forvænt med.

Der kommer et nyt huslejebegreb. Det kommer lige så hurtigt, det kan lade sig gøre at udforme det forsvarligt, så det kan administreres, sådan som det var hensigten allerede i december.

SF hidser sig meget op over fremgangsmåden. Jeg skal da gerne indrømme over for hr. Pelle Voigt, at hvis den var foreslået af S og SF, kan det da godt ske, at jeg havde gjort mig lystig heroppefra. Det skal vi ikke bortforklare, men som jeg sagde før, synes jeg, det er bedre at erkende sine fejl. Hvis det er sådan, at SF vil rejse spørgsmålet om identitet, må vi også tage det med, men så vil jeg lige fortælle hr. Pelle Voigt, at 90 nu engang er mere end 89, selv om hr. Pelle Voigt kunne ønske sig, at det var anederledes. Så vidt jeg er orienteret, er det sådan, man afgør den slags tvistigheder her i salen.

Det handler om, at der er fem partier, der står bag dette års finanslov og også bag de besparelsesforslag, som er aftalt, også dem, som man egentlig ikke kan lide. Derfor har de fem partier også en fælles forpligtelse til at stå ved det, de har vedtaget, og levere varen til finansministeren, og selv om måden kan synes usædvanlig, er det faktisk det, de fem partier her gør. Vi leverer varen til finansministeren, selv om det, der skulle være grundlaget, nemlig et nyt huslejebegreb, på falderebet viste sig ikke at være godt nok udformet. Det er meget, meget bedre at indrømme sine fejl og komme tilbage til Folketinget med noget, der duer.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er som så ofte før på enkeltpunkter enig med fru Kirsten Jacobsen. Jeg deler helt det synspunkt, at når man har lavet noget dårligt, er det vældig godt, hvis man erkender det og trækker det tilbage. Problemet er, at her har man trukket halvdelen af noget dårligt tilbage, men at det, der står tilbage, ikke er en tøddel bedre – for nu at sige det pænt.

Fru Kirsten Jacobsen taler om Fremskridtspartiets kamp – som løver, tror jeg det var – for folkepensionisterne i de forhandlinger, der har fundet sted. Det synes jeg er interessant, og det kunne foranledige mig til at spørge, når vi nu ikke kan få at vide, hvad det er for ændringsforslag, boligministeren vil stille, om fru Kirsten Jacobsens løveagtige kamp for pensionisterne kan give sig udslag i, at Fremskridtspartiet stiller et ændringsforslag, der fritager pensionisterne for disse nedskæringer.

Jeg er lidt forbløffet over at høre, at dette simpelt hen er en foræring og ikke noget som helst andet til finansministeren, for sagen er, at vi af to af de fem forligspartier, som fru Kirsten Jacobsen henviste til enigheden imellem, har fået forklaret, at det var der slet ikke tale om. Nej, der var tale om et andet huslejebegreb, og hvis det skulle få den heldige virkning, at man kunne spare nogle penge, ville man tage det med. Men i virkeligheden var der tale om en art social foranstaltning og et begreb, som var af særlig interessant betydning. Det er f.eks. den forklaring, jeg har opfattet fra Kristeligt Folkepartis side i denne sag.

Så vi ved ikke, hvad det er for et forslag, vi behandler, vi ved ikke, hvilke ændringsforslag der vil blive stillet, og vi ved egentlig heller ikke, hvad den enighed, som fru Kirsten Jacobsen taler om, består i – heller ikke efter hendes indlæg heroppefra.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

For det første må jeg konstatere, at fru Kirsten Jacobsen ikke har været helt intenst lyttende til den tale, jeg holdt.

Jeg havde faktisk spørgsmålet oppe om, hvordan børnefamilierne blev ramt, og nævnte også spørgsmålet om netop de 1.000 kr., som Kristeligt Folkeparti har skaffet. Det er desværre ikke alle, der har børn under 4 år, og netop det, at socialministeren har fremsat et lignende forslag med henblik på kontantlønsmottagerne, viser, hvor skævt det er. Så det er nævnt, fru Kirsten Jacobsen. Der er ingen, der er glemt.

Jeg forstår egentlig ikke fru Kirsten Jacobsens angreb. Jeg har ikke på noget tidspunkt gjort mig lystig over det, der foregår i dag. Jeg synes faktisk, at det – som jeg sagde før – er tragisk og temmelig alvorligt, at vi er i en situation, hvor det ikke er muligt at få at vide, hvad det er